

Nr 76.

Ankom till riksdagens kansli den 6 juni 1934 kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckt motion angående förhöjning av enligt äldre pensionsbestämmelser utgående pensioner.

I en inom andra kammaren väckt motion nr 266 har herr *Osberg* hemställt, »att riksdagen måtte genom skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning och avgivande av förslag till nästkommande riksdag i syfte att bereda 'äldre pensionärer' sådan förhöjning i deras nu utgående pensioner, att dessa komma att uppgå till samma belopp, som utgå till befattningshavare, pensionerade efter nu gällande pensionsbestämmelser.»

Beträffande motiveringen för yrkandet får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet.

1922 års riksdag beslöt bevilja pensionstillägg åt f. d. befattningshavare med pensioner grundade på oreglerade pensionsunderlag. Därefter har 1925 års riksdag beviljat två särskilda pensionsförhöjningar å äldre pensioner, vilka därigenom blivit omräknade till nya pensioner. Av dessa förhöjningar avsåg den ena — förhöjning I eller den s. k. kompensationsförhöjningen — att uppbringa pensionens belopp till sådan nivå, att dyrtidstillägg kunde utan minskning av den totala förmånen utgå efter samma grunder som å nyreglerade pensionsbelopp. Genom det sätt, varpå denna förhöjning bestämts, har den kommit att bereda ifrågavarande pensionärer en avsevärd överkompensation för minskningen i dyrtidstillägg. Den andra pensionsförhöjningen — förhöjning II — har i princip så avvägs, att beloppet av den äldre pensionen, däri inräknat pensionstillägg och förhöjning I, skulle ökas med hälften av skillnaden mellan å ena sidan nämnda belopp och å andra sidan nyreglerad pension för samma befattning.

Med erinran om vad sålunda förekommit och under framhållande, att 1925 års riksdags beslut om pensionsförhöjningar uttryckligen betecknats såsom en definitiv reglering av äldre pensioner, får utskottet avstyrka bifall till motionärens förslag och alltså hemställa,

att förevarande motion II: 266 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 6 juni 1934.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 74.